

ת"פ 45489/08/16 - מדינת ישראל - משרד העבודה, הרווחה
והשירותים החברתיים נגד מ.יעדים שירותי ניהול, אחזקה, ניקיון, שמירה
בע"מ, מיכאל אביגדור

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

ת"פ 45489-08-16

בפני
בעניין: כבוד השופטת דניה דרורי
מדינת ישראל - משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים
ע"י ב"כ: עו"ד מאשה שניאור

המאשימה

נגד

1. מ.יעדים שירותי ניהול, אחזקה, ניקיון, שמירה בע"מ
2. מיכאל אביגדור
ע"י ב"כ: עו"ד סלבה פיקוס

הנאשמים

גזר דין

פתח דבר

1. בהכרעת הדין מיום 3.8.20 הורשעו הנאשמים בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום, עבירות לפי חוק העסקת עובדים ע"י קבלן כוח אדם, תשנ"ו-1996 (להלן - **החוק** או **חוק העסקת עובדים על ידי קבלן כוח אדם**).

הנאשמת 1 הורשעה בעבירה של עיסוק כקבלן שירות לביצוע עבודות ניקיון ללא רישיון, עבירה לפי סעיף 20 ו 2 לחוק. הנאשם 2 הורשע בעבירה של הפרת חובת הפיקוח, עבירה לפי סעיף 21(ב) +2+20 לחוק.

2. בזמנים הרלוונטים לכתב האישום התקשרה הנאשמת 1, חברה פרטית העוסקת בניהול ואחזקת בניינים (להלן - **הנאשמת**), עם שער הטכניון בע"מ (להלן - **החברה** או **שער הטכניון**) בהסכם לאספקת שירותי ניקיון בפרויקט מגורים "מגדלי דוד" בחיפה (להלן - **מגדלי דוד**). הנאשם 2 שימש באותם זמנים כמנהל פעיל ובעל מניות בנאשמת (להלן - **הנאשם**).

בין החודשים 7/14 עד 12/15 סיפקה הנאשמת שירותי ניקיון לשער הטכניון במגדלי דוד, בעת שלא היה ברשותה רישיון קבלן שירות בתחום הניקיון מאת שר הכלכלה. לצורך אספקת שירותי ניקיון כאמור, העסיקה הנאשמת שלושה עובדים שהועסקו לתקופות שונות: הגב' ג'ניפר קרינה (18 חודשי העסקה), הגב' ראייה גודבן (11 חודשי העסקה), ומר חנן רוטנברג (18 חודשי העסקה).

טענות המאשימה לעונש

3. בטיעוניה לעונש, הפנתה המאשימה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**) וביקשה לבסס את העונש שיגזר על עיקרון ההלימה בין חומרת המעשה ונסיבותיו ומידת אשמת הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. כן עתרה שבית הדין יתחשב בערך החברתי שנפגע בשל ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, כמו גם במדיניות הענישה הנהוגה.

עמדת המאשימה היא שהערך המוגן בעבירות בהן הורשעו הנאשמים הוא הגנה על זכויות העובדים המועסקים על ידי קבלני כוח אדם הנמנים על קבוצת העובדים באוכלוסיות המוחלשות, ובהם ניקיון ושמירה. עובדים מוחלשים אלה נתונים לסיכונים מוגברים. מדובר בעבירות בעלות אופי כלכלי שביצוען נועד למטרות רווח.

4. המאשימה טענה שהגם שמדובר באירוע אחד הרי שזה כלל מספר מעשים שונים - שמספרם בהתאם למספר העובדים שצוינו בכתב האישום ואשר הועסקו שלא כדין. בהתאם, יש לקבוע את מתחם העונש הראוי בנסיבות העניין בהתייחס לשלושה מעשים - העסקת 3 עובדים - כעבירות נפרדות, ולקבוע לכל אחד מהם את העונשים הקבועים בחוק.

5. ביחס לנסיבות ביצוע העבירות, נטען שאלה בוצעו על פני תקופה ממושכת, תוך העסקת עובדים רבים. העבירות המשיכו להתבצע ולא היה שינוי בדרך פעולתה של הנאשמת גם לאחר פתיחת החקירה נגד הנאשמים ואף לאחר הגשת כתב האישום.

6. מתחם העונש הראוי נע, לגישת המאשימה, בין 60% - 80% מגובה הקנס הקבוע בחוק ביחס לכל מעשה. הנאשמים לא הציגו ראיות המצדיקות הקלה בעונשם, שכן בעניין קשיים כלכליים כביכול הועלו טענות בעלמא.

הנסיבה היחידה המצדיקה הקלה בעונש נעוצה בחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות בשנים 2014-2015. בנסיבות אלה יש להעמיד את העונש על 70% מהקנס המקסימלי הקבוע בחוק ביחס לכל אחד מהמעשים - קנס בסך ₪ 30,240 לנאשמת; ובסך ₪ 61,320 לנאשם.

בנוסף, יש לחייב את הנאשמים לחתום על התחייבות בכתב להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעו למשך שלוש שנים, ולהעמיד את סכום ההתחייבות על הקנס המקסימלי הקבוע בחוק.

ראיות לעונש מטעם הנאשמים

7. בטרם טענו הנאשמים לעונש, ביקשו הנאשמים להשמיע עדים ולהציג ראיות. בין השאר נשמעה עדות הרב הקהילתי **מר גינזבורג שלום**, שכנו של הנאשם שהעיד על אופיו הטוב ועל סיוע שהוא מושיט לזולת; כן נשמעה עדותו של **ר"ח דרור דרעי**, שהעיד, בין השאר, על הנטל הכספי שהנאשמת נשאה בו כתוצאה מההליך בין השאר בשל הצורך לפטר את עובדי הניקיון שהעסיקה ובשל ההכרח להתקשר

עם קבלני משנה המחזיקים ברישיון לפעול כקבלני שירות לצורך המשך הפעלת העסק של הנאשמת. רה"ח דרעי הציג כראיות חשבוניות המלמדות לטענתו על תשלומים שהועברו לקבלני משנה לצורך מתן שירותי ניקיון עבור לקוחות הנאשמת (ע/1) וכן הצהרה של הנאשם הכוללת רשימה של עובדי הניקיון שפוטר (ע/2).

מר **סלאבה גירסימוב**, עובד בנאשמת, העיד כי הנאשם התגייס לא פעם לעזור לו, סייע לו ברכישת תרופות, התחשב במצבו הרפואי ושיבץ אותו לעבודה בהתאם לאילוציו הרפואיים.

הנאשם העיד והביע את צערו ואכזבתו מאופן ניהול ההליך נגדו. הנאשם קבל על כך שהחוקרים לא יידעו אותו בשלבי החקירה המקודמים מה מהות החקירה ובמה הוא מואשם, כך שהוא הוכשל באופן שהביא להתמשכות של ביצוע העבירה בה הואשם לבסוף. הנאשם העיד עוד לעניין הסתייעותו ביעוץ משפטי לפיו כלל לא היה צורך בקבלת רישיון על-פי החוק, וחזר על הטענות בעניין הגנה מן הצדק. ההליך הפלילי גרם לנאשמים נזקים כלכליים ותדמיתיים, ויש להתחשב באמור במסגרת גזירת העונש. כן יש להתחשב בכך שעבודי הניקיון שהועסקו בנאשמת קיבלו את מלוא הזכויות להם היו זכאים, כך שלא היה בביצוע העבירות כדי לפגוע בהם.

טענות הנאשמים לעונש

8. לנאשמים אין עבר פלילי.

כפי שנקבע בהכרעת הדין, מדובר בעבירה אחת ולא השלוש יחידות עבירה כטענת המאשימה.

9. הנאשמים חזרו על טענת ההגנה מן הצדק.

ההליך הפלילי כנגד שער הטכניון הסתיים בהסדר מותנה, בשונה מאשר בעניינם של הנאשמים.

לנאשמים נגרם עינוי דין בין השאר בשל הסתרת חומר חקירה; בשל בהגשת כתב אישום בחודש 8/16 בעוד החקירה בעניינם החלה בשנת 2014 ; בשל הכשלה מצד המאשימה, שנמנעה מליידע את הנאשמים מהי העבירה בהם הם נחשדים, באופן שאיפשר להם להמשיך ולבצעה.

בביצוע המעשים נושא כתב האישום לא היתה פגיעה בערך החברתי המוגן בחוק, שכן לא היתה כל פגיעה בזכויות העובדים שהועסקו בנאשמת. הלקח מניהול ההליך נלמד, שכן עובדי הניקיון שהועסקו בנאשמת פוטרו. בנסיבות המקרה עצם ניהול ההליך הפלילי עבור שני הנאשמים שהם נטולי עבר פלילי מהווה עונש. לנאשמים נגרם נזק תדמיתי וכלכלי ניכר.

נסיבות אלה מצדיקות את ביטולה של ההרשעה. הותרת ההרשעה על כנה תהווה פגיעה לא מידתית. לחילופין, יש באמור כדי להצדיק הטלת קנס ברף הנמוך במתחם ענישה שנע בין 10% - 20% מהקנס המקסימלי בחוק בנוסף להתחייבות להימנע מביצוע העבירה.

לבסוף, נטען שבטרם מתן גזר הדין ראוי לקבל תסקיר שירות מבחן בעניינם של הנאשמים.

תשובת המאשימה לטענות הנאשמים

10. לענין ביטול ההרשעה -המאשימה הצביעה על הכלל לפיו משנמצא כי נאשם ביצע עבירה, מתחייב כי ההליך הפלילי נגדו ימוצה בדרך של הרשעה וענישה כחלק מהליך האכיפה של החוק באופן שוויוני ועל מנת להגשים את אינטרס ההרתעה. הימנעות מהרשעה או ביטולה ההווה חריג לכלל. במקרה כאן לא מתקיימות נסיבות חריגות ויוצאות דופן שיצדיקו זאת. מלבד היעדר עבר פלילי, הנאשמים לא הציגו ראיה המצדיקה את ביטול ההרשעה.

11. אין מקום להפנות את הנאשמים לקבלת תסקיר שירות מבחן. אין בתסקיר כדי להוות תחליף לשיקול דעתו של בית הדין. לאחר מתן הכרעת הדין, לא נשמעו טענות ולא הוצגו ראיות שיצדיקו שינוי בהחלטות.

דין והכרעה

12. ראשית יידונו בקשת הנאשמים בענין תסקיר שירות המבחן, ביטול הרשעתם, והטענות בענין הגנה מן הצדק.

אשר לטענת בדבר ביטול הרשעה ובענין תסקיר שירות המבחן - בנסיבות הענין אין הצדקה להיעתר לבקשות.

הבסיס הנורמטיבי לביטול הרשעה קבוע בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב - 1982 (להלן - **חס"פ**), הקובע את סמכותו של בית המשפט לבטל הרשעה:

"192א.הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור".

הכלל הוא שמי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו (ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש, פ"ד נ(3) 682, 683 (1996); ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3) 685, 689 (2000). ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה של נאשם אשר נקבע לגביו כי ביצע עבירה, יהווה את החריג לכלל הנ"ל, חריג שיופעל על ידי בתי המשפט במשורה ובמקרים חריגים בלבד, בהם מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות זאת (ר"ע 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל (21.8.85); ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997); ע"פ (ארצי) 57160-01-14 מדינת ישראל - חדוות הורים בע"מ ואח' (8.11.14); ע"פ (ארצי) 33112-09-15 מדינת ישראל - מרסי זלקינד (5.7.17)).

נסיבות יוצאות דופן כאמור עשויות להיות נסיבות בהן "אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה", היינו נסיבות בהן "עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה"

(ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קליין (4.9.07)).

בפסיקה נקבעו שני תנאים מצטברים שבהתקיימותם ניתן יהיה לשקול ביטול או הימנעות מהרשעה:

"..האחד, כי ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; השני, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (עניין כתב). נדרש לפיכך איזון עדין, בין האינטרסים הציבוריים הרלוונטיים וביניהם הצורך בהרתעת הרבים, הוקעה חברתית ואכיפה שוויונית, לבין הנזק הצפוי לנאשם הספציפי כתוצאה מעצם ההרשעה" (ע"פ (ארצי) 6291-05-10 א. כפיר אחזקות בע"מ נ' מדינת ישראל נ' משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה (31.01.12)).

13. בנסיבות העניין לא עלה בידי הנאשמים להראות שהותרת ההרשעה על כנה תגרום להם נזק בלתי מידתי, ואף לא עלה בידיהם לשכנע שנסיבות העניין מצדיקות קבלת תסקיר שירות מבחן.

הנאשמים טענו כי נגרמו להם נזקים תדמיתיים וכלכליים מניהול ההליך לרבות לצורך קבלת עבודות חדשות ופגיעה ביכולת התחרות שלהם מול החברות השונות, אלא שלא הובאו ראיות טובות לעניין זה שיוכחו שההרשעה אכן גרמה או עלולה לגרום לפגיעה כלכלית. טענת הנאשמים לפיה נגרמו נזקים בעקבות פיטורי עובדי הניקיון ומתן שירותי ניקיון באמצעות קבלני משנה - לא גובתה באסמכתאות משכנעות. הנאשמים הציגו קבלות המלמדות על עלויות רכישת שירותי ניקיון מקבלני משנה, אלא שאין באלה כדי ללמד על הפסדים כספיים ברכישת השירות מקבלני משנה לעומת העסקת עובדים באופן ישיר.

היעדר עבר פלילי וחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות בשנים 2014 - 2015 ועד ההרשעה - אף הם אינם מצדיקים את ביטול ההרשעה, אם כי ניתן להתחשב בהן כנסיבות מקלות בשלב גזירת העונש.

אשר לטענה בדבר הגנה מן הצדק ועינוי דין - הנאשמים חזרו על טענות שהועלו מספר פעמים במהלך ניהול ההליך: הסתרת חומר חקירה; הכשלת הנאשמים בשל אי ידועם בשלבי החקירה המוקדמים בדבר החשד; אכיפה בררנית שהתבטאה בהסדר מותנה עם שער הטכניון.

כאמור, טענות אלה עלו בשלבים שונים של ההליך ונדחו בין השאר גם במסגרת הכרעת הדין מיום 3.8.20 (ר' סעיפים 18 - 21 להכרעת הדין). במסגרת הטיעונים לעונש לא הובאו טיעונים חדשים או ראיות חדשות בעניינים אלה ולכן לא נותר אלא לחזור על האמור בהכרעת הדין בהקשר זה.

14. כמפורט לעיל, הנאשמת הורשעה בעבירה של עיסוק כקבלן שירות לביצוע עבודות ניקיון ללא רישיון, עבירה לפי סעיף 2(א) ו 20(ב) לחוק. הנאשם הורשע בעבירה של הפרת חובת הפיקוח, עבירה לפי סעיף 2(א) ו 20(ב), וסעיף 21 לחוק.

סעיף 20(ב1) לחוק קובע כי העובר עבירה של עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון דינו מאסר של ששה חודשים, לחילופין סעיף 61(א)(1) לחוק העונשין קובע כי ניתן להמיר מאסר של עד ששה חודשים בקנס שגובהו המקסימלי הוא ₪ 14,400.

סעיף 21 לחוק קובע כי נושא משרה אשר הפר את חובת הפיקוח, יחויב באחריות פלילית אישית ודינו - קנס כקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, היינו, קנס מקסימלי בסך 29,200 ₪.

בבוא בית הדין לגזור את הוענש עליו לפעול בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, כפי שסוכמו בע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13):

"בשלב הראשון - המקדמי, נדרש בית המשפט לבדוק האם הנאשם שלפניו הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. במידה ומדובר בכמה עבירות, על בית המשפט לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. אם מדובר באירוע אחד, ימשיך בית המשפט 'כרגיל', אל שני השלבים הבאים (קרי, יקבע מתחם ענישה לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות הקשורות לאותו אירוע (סעיף 40 יג(א) לחוק העונשין)). לעומת זאת, במידה ובית המשפט מצא כי בעבירות שבהן הורשע הנאשם מדובר בכמה אירועים, יקבע עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן יוכל לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר), או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40 יג(ב) לחוק העונשין); בעקבות המסקנה שהתקבלה בשלב הראשון ימשיך בית המשפט לשני השלבים הבאים: בשלב השני קובע בית המשפט מתחם ענישה ראוי בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה; ובשלב השלישי נבחנות הנסיבות שאינן קשורות לעבירה, ובהתחשב בהן גוזר בית המשפט על הנאשם עונש המצוי במתחם הענישה שנקבע בשלב השני (אלא אם מתקיים אחד משני חריגים שיפורטו להלן)."

15. אשר לשלב הראשון - בענייננו, מדובר באירוע אחד הכולל בתוכו עבירה אחת לכל אחד מן הנאשמים; ביחס לנאשמת מדובר בעבירה אחת של מתן שירותי ניקיון ללא קבלת רישיון קבלן שירות על פי החוק - שירות שנתנה במסגרת פרויקט מגדלי דוד; ביחס לנאשם - מדובר בעבירה של העדר פיקוח בהיותו נושא משרה למתן אותו שירות ללא קבלת רישיון כדיון.

המאשימה טענה שמדובר בשלושה מעשים שהתבטאו בהעסקת שלושת העובדים המוזכרים בכתב האישום ובהתאם יש לקבוע את מתחם הענישה לפי שלוש עבירות. דין הטענה להידחות שכן מדובר בעבירה אחת שבוצעה במסגרת מתן שירותי הניקיון שלא בהתאם לתנאי החוק. אין להכפיל את יחידות העבירה בהתאם למספר העובדים שהועסקו, שכן העבירות שיוחסו לנאשמים ובהן הורשעו עניין עצם העיסוק כקבלן שירות ללא רישיון והעדר פיקוח של נושא משרה. בשונה מהעונש הקבוע בצידה של עבירה של קבלת שירות מקבלן שירות שאין לו רישיון כדיון - שם הקנס מוטל בעבור כל עובד שהועסק אצל מקבל השירות (סעיף 20(ד) לחוק), בעבירות נשוא כתב האישום דנן לא קיימת הוראה דומה בחוק. יש בשוני זה כדי לחזק את המסקנה שהעבירות נושא הליך זה אינן נגזרות ממספר העובדים.

16. אשר לשלב השני - בקביעת מתחם הענישה יש ליתן משקל לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בו, כמו גם למדיניות הענישה הנהוגה ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ס' 40ג(א) לחוק העונשין).

כאמור, המאשימה ביקשה להעמיד את מתחם הענישה בין 60% - 80% מגובה הקנס המקסימלי. מנגד טענו הנאשמים עמוד 6

כי יש לקבוע את מתחם הענישה בעניינם ברף המינימלי בין 10% - 20% מגובה הקנס המקסימלי.

הערכים החברתיים המוגנים בהוראות חוק העסקת עובדים על ידי קבלן כוח אדם הם הגנה על זכויות העובדים בתחום הניקיון, שהם בגדר עובדים מוחלשים, באמצעות מנגנוני הבקשה והביקורת החקיקתית של חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם לרבות קביעת החובה לקבל רישיון לקבלן כוח האדם/ שירות כתנאי למתן שירות בתחום זה. אחד התנאים לקבלת הרישיון הינו העמדת "ערבות בנקאית או ערובה מתאימה אחרת למילוי חובותיו כלפי עובדיו" (סעיף 3(א)(2)), תנאי שיש בו ללמד על הכרה בעובדה שעובדים המועסקים באמצעות קבלני כוח אדם/קבלני שירות הם קבוצה מוחלשת הנתונה לסיכונים מוגברים, מקום בו קבלן כוח האדם חדל לפעול.

אשר למידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נציין שעל פי עובדות כתב האישום מדובר בתקופה שבין 11 - 18 חודשים (בתקופה שבין החודשים 7/14 עד 12/15) במהלכה סיפקה הנאשמת שירותי ניקיון ללא רישיון. בעצם העסקת העובדים ללא רישיון כדן פגעו הנאשמים באינטרס המוגן בחוק. יצוין שלא נטען וממילא לא הוכח שנגרם נזק בפועל למי מעובדי הנאשמת עקב הפרת החוק, ומכאן שמידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים היא מצומצמת.

לעניין מדיניות הענישה הנהוגה, בפסיקת בתי הדין האזוריים לעבודה שניתנו בתקופה האחרונה ביחס לעבירות בהן הורשעו הנאשמים - הן כנגד המעסיק עצמו בגין עיסוק כקבלן שירות/קבלן כח אדם ללא רישיון והן כנגד נושאי משרה בגין הפרת חובת הפיקוח - נקבעו מתחמי ענישה בשיעור הנע בין **30% לבין 60%** מהקנס המרבי הקבוע בדין, ביחס לכל עבירה (ר' בין השאר בת"פ (ב"ש) 74389-01-19 **מדינת ישראל נ' ה.ל.ל. - ע.ס. בנייה פיתוח ויזמות בע"מ ואח'** (2.2.20); ת"פ (באר שבע) 66881-05-20 **מדינת ישראל - יחד אחמד בע"מ** (4.12.20); ת"פ (תל אביב-יפו) 36801-10-19 **מדינת ישראל - ראד טלאב אליאור** (10.2.21)).

לאחרונה אישר בית הדין הארצי בע"פ (ארצי) 35705-09-19 **גיא ספירשטיין - מדינת ישראל** (13.12.2020) את מתחם הענישה בגין עבירה של עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון שנע בין 20% - 50% מהקנס המקסימאלי וזאת בהתחשב בנסיבות המקרה שם (היעדר עבר פלילי, מצב בריאותי של הנאשם והיעדר פגיעה בזכויות העובדים).

לאור האמור לעיל, ולאחר שנתתי דעתי לפגיעה בערכים המוגנים, מדיניות הענישה הנהוגה, והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש להעמיד את מתחם הענישה בין **30% - 60%** מגובה הקנס המרבי הקבוע לצד העבירה, באופן שמתחם הענישה לגבי הנאשמת יהיה בין 4,320 ₪ לבין 8,640 ₪, ולגבי הנאשם, מתחם הענישה יהיה בין 8,760 ₪ לבין 17,520 ₪.

17. לאחר שקבענו את מתחם הענישה ההולם, יש לגזור את העונש בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40(א) לחוק העונשין). בהתאם להוראת סעיף 40(ב) לחוק העונשין ניתן לחרוג ממתחם הענישה לקולא או לחומרא "בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40 ו-40ה".

בענייננו, יש להתחשב בחלופי הזמן ממועד ביצוע העבירות נשוא ההליך שאירעו בין השנים 2014 - 2015 ובכך שהנאשם הוא אדם נורמטיבי ללא עבר פלילי כמו גם בכך שלנאשמת אין עבר פלילי. כן יש לתת את הדעת לעובדה כי לא הוכח

כי לעובדים נגרמה פגיעה בזכויותיהם וכן כי הנאשמים החלו לפעול באמצעות קבלני משנה המחזיקים ברישיון כדין.

מנגד, יש לזקוף לחובת הנאשמים את התקופה הממושכת בה ניתנו שירותי ניקיון ללא רישיון כדין (בין 11 ל- 18 חודשים). גרסתם של הנאשמים בנוגע למועד בו הפסיקה הנאשמת ליתן שירותי ניקיון והמועד בו פוטרו עובדי הניקיון לא היתה אחידה: ממסמך 2/ע/ משתמע כי פטורי עובדי הניקיון בוצעו בין החודשים 7/19 - 10/20, בעוד ממסמך נ/10 עלה שהנאשמת החלה בפטורי עובדי הניקיון בשנת 2018. כן יש לזקוף לחובת הנאשמים את התמשכות ניהול ההליך והימנעותם מהודאה בהזדמנות הראשונה.

18. לאחר שנתתי את דעתי לכלל הנסיבות המפורטות לעיל, מצאתי כי יש להטיל על הנאשמים קנס כספי כמפורט להלן:

אני משיתה על הנאשמת 1 קנס כספי בסך 7,500 ₪.

קנס זה ישולם על ידי הנאשמת 1 לא יאוחר מיום 15.5.21.

כמו כן, תחתום הנאשמת באמצעות הנאשם על התחייבות, כאמור בסעיף 72 לחוק העונשין - להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה על סעיף 2 ו 20 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלן כוח אדם. גובה ההתחייבות יהיה 8,640 ש"ח. הנאשם יחתום על התחייבות זו בשם הנאשמת במזכירות בית הדין עד יום 15.5.21, שאם לא כן ניתן יהיה לעצור את הנאשם ולהביאו בפני שופט לשם מתן התחייבות זו בשם החברה.

על הנאשם 2 אני משיתה קנס כספי בסך 14,500 ₪.

קנס זה ישולם ב 3 תשלומים שווים ורצופים, הראשון בהם לא יאוחר מיום 15.5.21.

כמו כן, יחתום הנאשם על התחייבות, כאמור בסעיף 72 לחוק העונשין - להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה לפי סעיף 20 ו 2, וסעיף 21(ב) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלן כוח אדם. גובה ההתחייבות יהיה 17,520 ש"ח. הנאשם יחתום על התחייבות זו במזכירות בית הדין עד יום 15.5.21, שאם לא כן ניתן יהיה לעצור את הנאשם ולהביאו בפני שופט לשם מתן התחייבות זו בשם החברה.

23. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 45 ימים ממועד שיומצא לצדדים גזר הדין.

ניתן היום, י' ניסן תשפ"א, 23 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.